

[Indenrigs- og boligministeren.]

på byggepladserne som at arbejde med den gammeldags teknik, hvorefter man lagde sten på sten.

(Kort bemærkning).

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det vil forstås, når man læser, hvad jeg har sagt nu og i mit første indlæg under finanslovdebatten, at når jeg siger „jurister“, mener jeg netop udenforstående jurister, ikke dem fra finansministeriet. I mit første indlæg fremhævede jeg bl. a. dr. jur. Hartvig Jacobsens bog „Skatteretten“, hvori professoren indgående har behandlet spørgsmålet om sambeskattingsprincippet og fremhævet visse synspunkter.

Hvad repræsentanter for kvindeforeningerne angår, vil jeg sige, at der jo ikke er noget i vejen for at få sagkyndige fra kvindeforeningerne i et sådant udvalg, også sådanne, som netop vil foretage en absolut uvildig undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg tror virkelig, den højtærede minister og jeg nu kan slutte denne diskussion. Det gode ved det er, at vi så gerne vil hjælpe hinanden. Det, der er tilbage, er egentlig blot, at jeg mener, at den højtærede minister ikke må holde sig så beskedent tilbage, som han efterhånden gør. Det er det, jeg ikke forstår. Jeg forstår ikke, hvad årsagen er til, at ministeren har søgt krampagtigt at stille sig på det standpunkt, at han ikke vil komme frem med, hvilke tanker han har angående dette det sværeste af alle spørgsmål i forbindelse med bygge- og lejeforhold. Det kan jo ikke skyldes, at den højtærede minister ingen tanker har derom, for hans embedspligt er at have tanker derom. Nu skal vi se. Jeg har større håb ved slutningen af denne debat, end jeg har haft tidligere. Jeg tror, der kommer sving i hjernecellerne.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlem efterlyste tanker. Det ærede medlem ved, at hvis vi havde kunnet holde vor arbejdsplan, havde vi haft et samråd i dag, hvorunder vi kunne have drøftet mange forskellige tanker om det problem, det ærede medlem her har rørt ved.

Iøvrigt er der en enkelt bemærkning tilbage for mig at gøre. Idet jeg takker for, at vi nu har nærmet os hinanden, vil jeg sige, at når det ærede medlem ikke forstår, hvorfor jeg holder mig beskedent tilbage,

ligger det vel i, at det ærede medlem aldrig har forstået begrebet beskedenhed.

Aksel Larsen: Statsministeren kom med nogle bemærkninger i anledning af mit partis henvendelse til ham angående forholdene i Grækenland, hvor folk, der er valgt ind i rigsdagen, holdes i fængsel. Jeg kan forsåvidt takke statsministeren, som det viser sig, at han har så stor tillid til de oplysninger, vi giver, at han ikke anser det for nødvendigt at verificere dem, men går ud fra, at de er rigtige. Det er de også. Derimod kan jeg ikke takke ministeren, idet han ikke vil følge vor opfordring. Statsministeren siger, at man ikke kan blande sig i et andet lands indre forhold. Det plejer man ellers ikke at være så forfærdelig bange for fra danske regerings side, og jeg synes ærlig talt, der kunne være grund til for den danske regering i dette tilfælde at blande sig i et andet lands indre forhold, eftersom det er et land, Danmark har indgået en militæralliance med, idet man påberåber sig, at dette land er et demokratisk land. Når statsministeren går ud fra, at det er rigtigt, hvad det også er, når vi har hævdet, at det er i strid med forfatningen i Grækenland, at valgte rigsdagsmænd holdes i fængsel, så synes jeg virkelig, at det måtte være påkrævet for den danske regering at komme med en henvendelse og kræve i det mindste demokratiets formelle spilleregler overholdt i et land, Danmark er gået ind i en alliance med.

Den dagsorden, vi har foreslået, og som tilsigter ophævelse af loven om den bundne opsparing, har finansministeren afvist. Han har kun afvist den med få ord, men efter denne debat og efter de udtalelser, ministeren tidligere har fremsat, står det mig klart, at hans motivering er den, at en forbrugsbegrænsning stadigvæk er nødvendig på grund af den anspændte valutasituation. Der er brug for pengene til at finansiere mange gøremål, ikke mindst militære, og iøvrigt er det således, som ministeren netop har været inde på i sin diskussion med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at skatterne i Danmark er lave, og at militæridgifterne også er lave, så der er aldeles ingen grund til at beklage sig på disse områder.

Lad mig først beskæftige mig med denne forbrugsbegrænsning, som skulle være nødvendig. Jeg har i adskillige taler og også under denne finanslovdebat dokumenteret, at det er aldeles urigtigt, at Danmarks valutasituation skulle gøre en forbrugsbegræns-